

виховання, постійного виявлення результатів виховних впливів, корекції змісту і методики.

Процес виховання залежить від об'єктивних і суб'єктивних чинників. До об'єктивних чинників належать особливості розвитку держави, перебудова економіки на ринкових засадах, відродження національних традицій, вплив навколишнього середовища тощо. Суб'єктивними чинниками є діяльність сім'ї і громадських організацій, навчально-виховна діяльність навчальних закладів, діяльність засобів масової інформації тощо.

У процесі виховання повинні узгоджуватися впливи організованої виховної роботи і об'єктивні умови. Від цього значною мірою залежить його ефективність.

Управління організаційно-виховною і культурно-освітньою роботою у ВНЗ передбачає: забезпечення системно-цільового підходу до планування виховної роботи; організаційний зв'язок і наступність позааудиторної роботи та навчального процесу; задоволення різноманітних запитів і інтересів студентів, забезпечення реалізації нахилів і здібностей кожного студента в певній галузі науки; розвиток ініціативності і самодіяльності, залучення студентів до активної участі в громадському житті, спираючись на діяльність студентських громадських організацій; конкретизовані завдання організаційно-виховної і культурно-освітньої роботи на основі вивчення рівня вихованості студентів та ін. Так, у деяких вищих навчальних закладах створено Центри культурології і виховання студентів, метою яких є формування технічної інтелігенції, підготовка фахівців, здатних зробити суттєвий внесок у розвиток, збагачення і збереження національної культури і природного середовища. Вони мають статус деканату, до складу якого входять кафедри історії та теорії культури, клуб університету, зал періодики, спеціалізовані навчально-методичні лабораторії (художній музей, меморіальний зал, експозиційний зал, кабінет українознавства, кабінет «Служба психологічної допомоги», лабораторія зі створення художнього інтер'єру).

Управління процесом виховання у вищій школі потребує постійного вивчення результатів виховної роботи, рівня вихованості студентів, виховних можливостей викладацького складу, громадських організацій, коригування змісту, завдань і методики виховного процесу з метою їх удосконалення.

Прижкова О. Ю.

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

КОУЧИНГ ЯК СУЧАСНА ТЕЧІЯ ПЕДАГОГІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Неспинний розвиток історичної парадигми у сфері освіти спонукає до розробки нових моделей і механізмів співробітництва у виховній сфері. Вони повинні базуватися на ґрунті вже отриманих знань, які можна назвати

традиційними. А саме, численних заходах з формування необхідності у позитивному дозвіллі, соціально значущій діяльності, підготовці навчальних груп до внутрішньо університетських занять, проведення зустрічей задля обговорення прожитих етапів та цільової орієнтації на новий рік, та інші.

Разом з тим набуває великого значення нові підходи та методи у виховній роботі груп, що покликані на полегшення соціалізації в групі. Пропонується кілька напрямів з виховної роботи, такі, як психолого-педагогічна ідеологія, синергізм педагогічного та навчального процесу, індивідуальний підхід до особистості у діалектичному зв'язку з групою, індивідуальний та груповий коучинг.

Дуже важливим є напрацювання двостороннього зв'язку педагог або куратор – студент. Для досягнення цієї мети пропонується психологічна модель «Бачу – вірю – вчусь - функціую». Е. Гомбрех в роботі «Мистецтво та ілюзія» пише :»Сприйняття являє собою інтенсивний процес, заснований на наших очікуваннях та адаптації до ситуації. Замість того, щоб казати про те, що ми бачимо та знаємо, нам слід говорити хоч трохи більше про те, що ми бачимо та помічаємо. Ми помічаємо тільки тоді, коли очікуємо помітити це».

Те, у що ми віримо залежить від багатьох факторів, таких, як вік, соціально-економічний статус, освіта, країна проживання, індивідуальні якості. Кожна людина формує свою, єдино «істинну» точку зору, що є досить відносною з філософської точки зору. Саме тому важливо з високим професіоналізмом максимально донести до студента весь масив знань для формування об'єктивних підходів та понять.

Термін « коучинг» був введений англійським бізнесменом і консультантом сером Джоном Уйтмором і дослівно на російську мову його можна перевести як «наставляти , готувати , тренувати».

Коучинг (англ . coaching) – метод консалтингу та тренінгу, в процесі якого людина, яка зветься «коуч» , допомагає учневі досягти якоїсь життєвої або професійної мети . На відміну від менторства, коучинг сфокусований на досягненні чітко визначених цілей замість загального розвитку.

Важливу роль відіграє постать куратора навчальної групи, або коуча. Завдяки своїм особистим якостям він повинен допомагати студентам адаптуватися до змін під час навчання, а це можливе тільки за умови активної виховної роботи. Під час цієї роботи було б доцільно використовувати інформаційні технології, що трансформують оточуюче середовища навчальної групи. Використання сучасних інформаційних технологій дозволяє частково моніторити загальну та особисту діяльність груп. Тому доцільним було б дослідити вплив інформаційних технологій на сучасну молодь та застосувати отримані результати до виховної роботи.